

“Het voortgaande herstel van Israël naar het profetisch Woord in deze tijd zolang de Gemeente nog hier het heilsorgaan is op aarde en in de tijd tussen de opname van de Gemeente en de aanvang van het Koninkrijk bij de wederkomst van de Heer Jezus, de Christus der Schriften met de Zijnen”.

deel 02

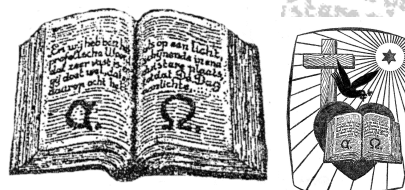
Geachte Lezer,

Het verheugd ons, u deze studie te mogen overhandigen. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: *“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden ..... (Joh. 10:9)*, dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonde vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopend oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

2 Tim. 4:2-4. *“verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtsels keren”.*

“Het voortgaande herstel van Israël naar het profetisch Woord in deze tijd zolang de Gemeente nog hier het heilsorgaan is op aarde en in de tijd tussen de opname van de Gemeente en de aanvang van het Koninkrijk bij de wederkomst van de Heer Jezus, de Christus der Schriften met de Zijnen”.

We hebben de vorige keer dus gezien, dat de staatkundige heerschappij van Israël tijdelijk is weggenomen en blijft zolang weggenomen, totdat Jezus, de Christus der Schriften met Zijn Gemeente wederkomt op de Olijfberg, als de Steen, die dat beeld van Daniël 2 zal vermorzelen en Israël dan ook zal zien in Wie zij gestoken hebben.

Dat zal Israëls bekering en wedergeboorte zijn en dan zal ook het Koninkrijk onder Israël opgericht worden, waardoor de staatkundige heerschappij tot Israël terugkomt. Dan zal Israël de eerste natie worden onder de volkeren en de leidinggevende en heersende natie over de gehele wereld. Dat is naar Gods wil en plan! Dan zijn zij ook dat priesterlijke Koninkrijk, waartoe zij geroepen zijn.

Toen God de kroon van Israël wegnam en die in handen gaf van de heidenen, heeft God nog niet zijn priesterlijke taak weggenomen, want die behield Israël nog. Daarom kwamen ook de twee stammen met een gedeelte van de tien stammen, die zich bij hen aansloten, weer terug in het land na een zeventigjarige ballingschap.

Wij vinden dat in de boeken van Ezra en Nehemia beschreven, want toen werd de Tempel herbouwd en beoonden hun priesterlijke taak weer. Zerubbabel was wel een afstammeling van David, maar geen koning. Hij werd als stadhouder aangesteld door de koning van Perzië.

De troon werd dus niet hersteld, maar wel het Altaar en de Tempel, de priesterdienst met de Eredienst en de Offerranden. Zo ging hun priesterlijke taak door en God schonk ook nog profeten in hun midden, zoals Haggai, Zacharia en anderen.

Dit ging door totdat de Heer Jezus kwam in het vlees, zoals beloofd was. Toen kregen zij nóg eens het genade aanbod van God, dat, als zij Jezus, de Christus der Schriften zouden aanvaarden, zij hersteld zouden worden in hun glorie. Maar dit is niet gebeurd, want zij hebben Hem verworpen. En toen werd ook hun geestelijke taak tijdelijk van hen weggenomen.

Dat gebeurde in de dagen van de Heer Jezus hier op aarde was, wat wij vinden in Matt. 21:42-43. *“Jezus zeide tot hen (tot de Schriftgeleerden): Hebt gij nooit gelezen in de Schriften: De steen, die de bouwlieden afgekeurd hadden, deze is tot een hoeksteen geworden; van de Here is dit geschied, en het is wonderlijk in onze ogen? Daarom, Ik zeg u, dat het Koninkrijk Gods van u zal weggenomen worden en het zal gegeven worden aan een volk, dat de vruchten daarvan opbrengt”.* En dat is de Gemeente.

Toen zij dus in hun verblinding hun Messias verworpen hadden, toen werd ook van heel Israël de geestelijke roeping tijdelijk weggenomen en in handen gegeven van de Gemeente, die uit de heidenen bezig was te komen.

Wij zien dus, dat de staatkundige heerschappij werd gelegd in de heidense wereldmachten, maar dat de geestelijke roeping werd gelegd, ook in de handen van de heidenen, maar die er uitgeroepen werden als de Gemeente, als de Ecclesia.

Daarom is het nu ook zo, dat allen van de Gemeente priesters zijn en nog geen koningen; maar eens zullen wij ook koningen zijn. Ons Koningschap ligt in de toekomst, maar priesters zijn wij vanaf het ogenblik dat wij wedergeboren zijn, zoals de Schrift het ons ook duidelijk zegt.

“Het voortgaande herstel van Israël naar het profetisch Woord in deze tijd zolang de Gemeente nog hier het heilsorgaan is op aarde en in de tijd tussen de opname van de Gemeente en de aanvang van het Koninkrijk bij de wederkomst van de Heer Jezus, de Christus der Schriften met de Zijnen”.

En zo zien wij, dat, toen ook de priesterlijke roeping tijdelijk van hen werd weggenomen was, Israël op een zijspoor gezet werd en dat deze priesterlijke roeping, deze geestelijke taak door God nu aan de Nieuw Testamentische Gemeente gegeven werd en deze blijft die Gemeente behouden, totdat de Heer Jezus haar weg zal nemen, als Hij wederkomt voor die Gemeente. En daarna zal de geestelijke taak weer naar Israël terugkeren.

Hiermee heb ik alleen een inleiding gegeven, zodat wij mogen zien, dat Israël niet eerder een geestelijk orgaan kan worden, dan nadat de Gemeente opgenomen is in heerlijkheid en binnengegaan is in het Vaderhuis.

Paulus zegt dat heel duidelijk in Rom. 11:25-27.

“Want, broeders, opdat gij niet eigenwijs zoudt zijn dat zijn (dat zijn dus broeders uit de heidenen, de Nieuw Testamentische gelovigen), wil ik u niet onkundig laten van dit geheimenis: een gedeeltelijke verharding is over Israël gekomen, totdat de volheid der heidenen binnengaat, en aldus zal gans Israël behouden worden (hier gaat het niet om het Koninkrijk, maar om hun geestelijke behoudenis), gelijk geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen, Hij zal goddeloosheden van Jakob afwenden. En dit is mijn verbond met hen, wanneer Ik hun zonden wegneem”.

Wij moeten dus duidelijk een onderscheid zien tussen zijn staatkundige roeping en zijn geestelijke roeping en dat niet met elkaar verwisselen.

Tenslotte moeten wij gaan zien, dat dus ook het herstel van Israël tweeledig moet plaats vinden, namelijk het staatkundige en het geestelijk herstel, terwijl beider herstel in twee vershillende fasen plaats vindt naar het Woord van God.

Voordat Israël echter staatkundig volledig hersteld kan worden, namelijk dat het Koninkrijk kan komen, moet het eerst nationaal hersteld worden in hun land met hun stad en met hun regering daar.

Want het kan nooit staatkundig hersteld worden, of het moet als volk weer functioneren in het land. En daarom zullen wij uit het Profetische Woord ook duidelijk zien, dat zijn nationaal herstel vooraf gaat aan zijn staatkundig herstel als Koninkrijk van God.

Dat moeten wij ook goed vasthouden, want wij zullen zien uit het Profetische Woord, dat wij zijn nationaal herstel wél voor een groot deel meemaken, maar zijn staatkundig herstel nooit hier op deze aarde. Eerst moet de Heer dus de verstrooide Joden uit de grote diaspora terug doen keren naar hun land, zodat zij daar weer een zelfstandige natie vormen temidden van de andere natiën. Dat is gebeurd in 1948.

En zij moeten dus ook weer hun stad krijgen, Jeruzalem, om straks ook klaar te zijn voor hun staatkundig herstel, waar de Heer hen ontmoeten zal. En dat is ook reeds gebeurd in 1967.

Maar ook hun geestelijke herstel zal in twee fasen plaats vinden naar de Schrift. Voordat zij werkelijk die priesterlijke taak gaan krijgen, die samen valt met hun staatkundige taak, namelijk dat zij het heilsorgaan Gods gaan worden op deze aarde voor de volkerenwereld, zal God er eerst mee beginnen, dat zij terugkeren onder het Verbond van de Wet. Dan zien zij Jezus, de Christus der Schriften nog helemaal niet, want de Joden zijn over het algemeen door de

“Het voortgaande herstel van Israël naar het profetisch Woord in deze tijd zolang de Gemeente nog hier het heilsorgaan is op aarde en in de tijd tussen de opname van de Gemeente en de aanvang van het Koninkrijk bij de wederkomst van de Heer Jezus, de Christus der Schriften met de Zijnen”.

eeuwen heen zeer vrijzinnig geworden, erg socialistisch, maar ook zelfs communistisch. Er zijn er maar heel weinig die nog wat aan de Wet doen, orthodox zijn.

Maar God zal hen daartoe brengen, dat zij weer terugkeren onder het Verbond van de Wet. En dat zal gepaard gaan met de oprichting van hun Tempel. Eerder krijgen zij die Tempel niet, omdat zij daar niets aan zouden hebben.

Want Israël zal straks weer, zoals de Wet het voorschrijft, offeren en priesterdiensten verrichten en daartoe moet het Altaar en de Tempel hersteld worden. Dat gaat allemaal vooraf, voordat Israël tot wedergeboorte komt.

Als wij dit nu vasthouden, dan begrijpen wij dus, dat het herstel van Israël in fasen gaat. Er zijn er vandaag, die zeggen: “dit is nog niet het herstel van Israël, want dit is helemaal niet uit God” en ze zeggen zelfs, dat de Joden weer uit het land weg moeten, wat God zal toelaten, omdat zij nog onder de vloek zijn, want zij hebben nog altijd niet erkend, dat zij de Christus gekruisigd hebben.

Degenen die dit zeggen, zien allen het volledig geestelijk herstel en denken daarom aldus, maar zij zien niet, dat Israël eerst tot een nationaal herstel moet komen en zich onder de Wet gaan herstellen, om dan later tenslotte wedergeboren te worden en hun staatkundige en priesterlijke taak te kunnen gaan opnemen.

Zo leert Gods Woord het ons en het is belangrijk, dat wij daar oog voor hebben. Als wij maar één kant zien, dan komen wij al heel licht tot dwalingen over Israël. Er zijn er ook, die aan de andere kant staan en zeggen, dat dit al het heerlijke Israël is. Maar dat is het nog niet!

Israëls geestelijke roeping en taak wordt uitgebeeld: ten eerste onder de wijnstok, maar ook onder het beeld van de olijfboom. De wijnstok is het zinnebeeld van hun geestelijk vrucht dragen. Maar wij weten, hoe de Heer Jezus nu de Gemeente tot wijnstok heeft gemaakt, want Hij is de ware Wijnstok en de leden van de Gemeente mogen ranken zijn.

Maar Israël is als wijnstok verdord en blijft verdord, zolang de Gemeente als de wijnranken op aarde zijn om vrucht te dragen voor de Heer, totdat Hij de Gemeente wegneemt van de aarde en dan pas gaat de Heer beginnen met het geestelijk herstel van Israël.

Wij zien dus: Israëls staatkundig herstel vindt pas plaats bij de wederkomst van de Heer Jezus in heerlijkheid met de Gemeente. Maar zijn geestelijk herstel gaat al beginnen als de Gemeente hier van de aarde wordt weggenomen.

Maar het nationaal herstel wordt genomen onder het beeld van de vijgeboom. Het beeld van de vijgeboom echter is nooit overgedragen aan de Gemeente. Dat vinden wij nergens in de Schrift, want de Gemeente is geen aards volk zoals Israël, dat is met een aards nationaal bestaan. De Gemeente is geen nationaal volk, maar een hemels volk en komt uit alle natiën, volken, talen en stammen. Daarom wordt de Gemeente nooit onder het beeld van de vijgeboom genomen.

Wij hebben dus al gezien, hoe Israël in 574 voor Christus zijn staatkundige roeping verloor met Konjahu als laatste koning van Juda op Davidstroon, toen zij in de Babylonische ballingschap gingen.

“Het voortgaande herstel van Israël naar het profetisch Woord in deze tijd zolang de Gemeente nog hier het heilsorgaan is op aarde en in de tijd tussen de opname van de Gemeente en de aanvang van het Koninkrijk bij de wederkomst van de Heer Jezus, de Christus der Schriften met de Zijnen”.

Zijn geestelijke roeping verloor Israël, toen het zijn Messias verwierp en kruisigen liet.

Zijn nationaal bestaan als vigeboom verloor Israël kort daarop in het jaar 70 na Christus, toen Jeruzalem met de Tempel door de Romeinen verwoest werden en daardoor de Joden verstrooid werden in de grote diaspora onder alle volkeren van de wereld.

Als wij dus nu het herstel van Israël gaan behandelen, dan moeten wij deze lijn goed vasthouden. Hun herstel of reformatie zal in verschillende fasen geschieden en zal in tegenovergestelde richting plaats hebben als zijn verval, zijn deformatie.

Wat zij dus als eerste kwijt raakten, hun staatkundige roeping, krijgen zij het allerlaatste terug, als de Heer Jezus terugkomt met de Zijnen. Wat zij als tweede verloren hebben, hun geestelijke taak, die aan de Gemeente is overgedragen, komt niet eerder terug, voordat de Gemeente weggenomen wordt.

En daar zij in 70 na Christus hun nationaal bestaan verloren, krijgt Israël dat het eerste terug. En dat komt reeds terug, terwijl de Gemeente hier nog op aarde is. Zo zien wij, dat wat zij het laatst kwijt raakten, krijgen zij het eerste terug.

God begint dus met hun nationaal herstel, daarna begint Hij met hun geestelijk herstel, als zij tot wedergeboorte komen, de wedergeboorte van het volk Israël. Wat het volledig herstel van Israël zal zijn: een priesterlijk Koninkrijk en een staatkundig Koninkrijk onder alle volkeren van deze aarde.

Dit gebeurt alles naar de Schriften. Maar het gaat nu hierom, dat wij niet alleen kennis krijgen van alle dingen, die er zullen gebeuren, maar bovenal om te zien, hoe de Schriften nauwkeurig vervuld worden.

Voordat wij u beginnen met hun nationaal herstel, willen wij eerst de tijd bekijken, toen Israël zijn nationaal bestaan verloor, wat begon in 70 na Christus en eindigde in 135 na Christus. Dan zult u zien, hoe nauwkeurig de profetiën ook hieromtrent vervuld worden.

Als wij eens even opslaan het evangelie van Lucas 23:28-29. Toen de Heer Jezus Zijn kruis droeg om te gaan naar Golgotha: *“En Jezus wendde Zich tot haar (tot de Joodse vrouwen) en zeide: Dochters van Jeruzalem, weent niet over Mij, maar weent over uzelf en over uw kinderen, want zie, er komen dagen, waarop men zeggen zal: Zalig de onvruchtbaren, en de schoot, die niet heeft gebaard, en de borsten, die niet hebben gezoogd”.* De Heer Jezus dacht na wat over Jeruzalem zou komen, toen Hij dit tot hun zei.

Ook lezen wij nog in Luc. 21:20-24. *“Zodra gij nu Jeruzalem door legerkampen omsingeld ziet, weet dan, dat zijn verwoesting nabij is. Laten dan die in Judea zijn, vluchten naar de bergen, en die binnen de stad zijn, de wijk nemen, en die op het land zijn, er niet binnengaan, want dit zijn de dagen van vergelding, waarin alles wat geschreven is, in vervulling gaat. Wee de zwangeren en de zogenden in die dagen! Want er zal grote nood zijn over het land en toorn over dit volk en zij zullen vallen door de scherpte des zwaards en als gevangenen weggevoerd worden onder alle heidenen, en Jeruzalem zal door heidenen vertrapt worden, totdat de tijden der heidenen zullen vervuld zijn”.*

Hoe is dit Profetisch Woord nauwkeurig naar de letter vervuld!

“Het voortgaande herstel van Israël naar het profetisch Woord in deze tijd zolang de Gemeente nog hier het heilsorgaan is op aarde en in de tijd tussen de opname van de Gemeente en de aanvang van het Koninkrijk bij de wederkomst van de Heer Jezus, de Christus der Schriften met de Zijnen”.

Wij lezen hoe in het bijzonder Jeruzalem onder het oordeel zou komen en dat is gebeurd. Ook de geschiedsschrijvers, die hierover geschreven hebben, bevestigen hoe het Profetische Woord nauwkeurig vervuld is geworden.

In die dagen was Judea, het Joodse land, een Romeinse provincie en het gebeurde, dat de Israëlieten niet langer de Romeinse wetten wilden gehoorzamen en in opstand kwamen. Dat gebeurde onder keizer Vespasianus, die zijn veldheer Titus met een Romeinse legermacht zond naar Israël en zoals de Heer Jezus het te voren had gezegd in vers 20: *“Zodra gij nu Jeruzalem door legerkampen omsingeld ziet, weet dan, dat zijn verwoesting nabij is”.*

Inderdaad, Titus sloot de stad volledig in met zijn Romeinse legioenen en dat geschiedde net op een tijd, dat er een Joodse Hoogtijfeest was. En wij weten, dat er dan vele Joden in Jeruzalem waren, die gekomen waren om dat feest te vieren. Meer dan een miljoen waren in de stad opeengepakt, toen plotseling Titus de stad insloot en niemand er meer in of uit kon gaan.

Het gevolg daarvan was, dat er spoedig een vreselijke hongersnood uitbrak. Als u de profetie leest uit Deutronomium 28, hoe daar Mozes, voordat de Heer hem zou weghalen, aan Israël voorspelde, dat, als Israël gehoorzaam bleef aan Gods geboden der Wet, dan zouden zij al die zegeningen krijgen. Maar als Israël ongehoorzaam werd en af zou vallen, dan zouden die vloeken hen treffen.

Dan vindt u daarin hetzelfde staan, wat gebeurd is in het jaar 70 na Christus. De Heer Jezus zegt: *“Zodra gij nu Jeruzalem door legerkampen omsingeld ziet, weet dan, dat zijn verwoesting nabij is”.*

En als u enkele plaatsen uit Deutronomium 28 opslaat, dan leest u, hoe tenslotte, als één van de ergste straffen in vers 49 aangekondigd worden: *“De Here zal tegen u doen aanrukken een volk, dat van verre komt, van het einde der aarde, zoals een arend aanzweeft: een volk, waarvan gij de taal niet verstaat, een hardvochtig volk, dat geen grijsaard ontziet en geen knaap genade bewijst”.*

Hier zien wij, hoe dat volk zal komen als een arend. En hebt u wel eens de afbeelding van het Romeinse vaandel uit die dagen gezien? Daarop stond altijd de Romeinse arend, het beeld van een hardvochtig volk.

In datzelfde Deutronomium 28 staat ook, hoe zij van honger zullen omkomen. En zo gebeurde het ook. Ook brak de pest daar uit, dat kon ook niet anders. In een stad propvol met mensen, geheel omsingel en opgesloten, waar geen eten meer was en ook vaak geen drinken meer.

En waar vele slachtoffers niet begraven konden worden, brak er gemakkelijk de pest uit. Ook dit vinden wij in Deutronomium 28 aangekondigd, hoe God hen met petsiekten zou slaan. Het moet een onbeschrijfelijk gewezen zijn geweest.

De Heer Jezus heeft ook geweend over Jeruzalem in Luc. 19:42, toen Hij zei: *“en zeide: Och, of gij ook op deze dag verstondt wat tot uw vrede dient; maar thans is het verborgen voor uw ogen”.*

“Het voortgaande herstel van Israël naar het profetisch Woord in deze tijd zolang de Gemeente nog hier het heilsorgaan is op aarde en in de tijd tussen de opname van de Gemeente en de aanvang van het Koninkrijk bij de wederkomst van de Heer Jezus, de Christus der Schriften met de Zijnen”.

En in Deut. 28:53 vindt u ook dit staan: *“In de benardheid en benauwdheid, waarmede uw vijand u kwellen zal, zult gij de vrucht van uw eigen schoot eten, het vlees van de zonen en dochters, die de Here, uw God, u geven zal”.* Dat ontzettende heeft plaats gevonden in het jaar 70 na Christus.

De honger werd zo groot, dat vele vrouwen, maar ook vaders er toe over gingen hun eigen kinderen te slachten en op te eten. Een waanzin gewoonweg, ontzettend!

Ziet u waarom de Heer Jezus zegt: *“Dochters van Jeruzalem, weent niet over Mij, maar weent over uzelf en over uw kinderen”.*

Het is alles letterlijk naar het Woord vervuld geworden.

In datzelfde hoofdstuk 28 staat ook, hoe zij door het zwaard zullen vallen in vers 50: *“een hardvochtig volk, dat geen grijsaard ontziet en geen knaap genade bewijst”.*

En in vers 52 lezen wij, hoe zij de stad zullen binnentrekken. *“Het zal u in het nauw brengen in al uw steden, totdat de hoge, versterkte muren vallen, waarop gij in uw gehele land vertrouwdet”.*

De tonelen die binnen de stad Jeruzalem plaats vonden waren zó onbeschrijfelijk verschrikkelijk, dat verschillende Joden dit niet langer konden aanzien en de stad uitvluchtten en door de Romeinen werden gevangen genomen en aan de voet van de Olijfberg gekruisigd, zoals zij eens de Heer Jezus overgegeven hadden. Zo zijn duizenden Joden daar gekruisigd, waarvan de meesten met het hoofd naar beneden.

Dit zijn de dagen der vergelding, waarvan de Heer Jezus sprak. Ik wijs er u op, hoe nauwkeurig het Woord vervuld wordt, opdat ook wij, als Gemeente, een heilige vrees, eer, ontzag en eerbied hebben voor God en Zijn Woord, want God laat niet met Zich spotten.

Tot zover, volgende keer gaan we verder.
De Here Zegene u.

Amen